

er ikke Tilfældet med nogenformhelt anden Stand i Landet; vi ere Alle undergivne de samme Forhold, og vi maa Alle yde efter den Indtægt, vi have. En Fritagelse, som den i Lovforslaget ommeldte, kan jeg heller ikke af denne Grund erkjende for at være rigtig. Naar man vil gjøre gjældende, at Kommunen har en Fordel af Militæret, saa erkjender jeg det, det kan ikke hjælpe Noget at negte det; da der foreligger saamange Andragender fra de forskjellige Kommuner om at faae Militær, kan det ikke nytte Noget, at jeg her vil staa og sige, at der ikke er nogen Fordel ved Indkvarteringen for visse Dele af Kommunen — det er der tilvisse — men et andet Spørgsmaal er, om det virkelig for hele Kommunen er en Fordel. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa et Par Ting endnu, navnlig paa de kommunale Statter, som der tales om. Ved Sagens første Behandling tillod jeg mig allerede at fremhæve, at de kommunale Statter delte sig i to Dele, nemlig de Statter, som falde paa Grundeierdomme, og de, der falde paa Formue og Leilighed, at der er Forskel i de forskjellige Kommuner, navnlig Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, idet man paa det ene Sted ligner mest paa Formue og Leilighed, og paa det andet Sted mest paa Grundeierdom. Jeg skal yderligere præcisere de forskjellige Statter, som i Kjøbstæderne lignes dels paa Grundeierdommene, dels paa Formue og Leilighed. Paa Grund og Næring lignes saaledes, f. Ex. i den Kommune, jeg bedst kjender, samtlige Udgifter til Indkvarteringsvæsenet, endvidere til Vandvæsenet, Brandvæsenet, Politivæsenet og Belysningsvæsenet; paa Formue og Leilighed lignes Udgifterne til Fattigvæsenet og Skolevæsenet samt Halvdelen af Ligningskatten, der jo er en Statskat, og Bidraget til Sindsfygeanstalterne. De sidstnævnte Statter, som dog ikke ere saa grumme smaa, paalignes Kommunerne efter deres Indvaanerantal, blandt hvilke de Militære jo tages med, saa at det dog er rimeligt, at de komme til at betale det samme Beløb i Skat som deres andre Medborgere og ikke stilles hen som en privilegeret Klasse. Jeg skal saaledes i Modsetning til den sidste ærede Taler tilraade det høie Thing at vedtage det stillede Ændringsforslag, og det saa meget mere, som jeg ikke paa nogen Maade kan skjønne, at der derved skulde beredes Lovforslaget nogen Uanskelighed. Troede jeg dette, saa veed jeg rigtignok ikke, hvad jeg vilde gjøre. Der er nemlig Ingen, som yderligere end jeg kan ønske, at netop den Klasse af Medborgere, som Lovforslaget i det Væsentlige angaar, faar den Forbedring i Løn, der tilsigtes. Jeg tror med den ærede foregaaende Taler, at denne Klasse danner en Stamme i Hæren, som ikke altid bliver nok paaføjnnet, og som har et rimeligt Krav paa det Lønningsstillæg, Lovforslaget vil give; men jeg kan ikke indrømme, at noget af dette Tillæg bør gives af Kommunerne. Jeg kan

derfor ikke tro Andet end, at, naar man i det andet Thing bliver gjort opmærksom paa den Anskuelse, der her har gjort sig gjældende, jeg tror hos de Fleste, at det nemlig ikke er rigtigt at tage fra Kjøbstæderne for at give til Staten, saa vil man ogsaa paa dette andet Sted komme til at indse, at det er en Feil, man har begaaet, og som man derfor vil rette, saa at det altsaa bliver Staten, der kommer til at betale den fulde Gage til sine militære Embedsmænd paa samme Maade, som den gjør det med Hensyn til sine øvrige Embedsmænd.

Strif: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning ved Lovforslagets § 3, hvis Vedtagelse jo ikke er usandsynlig. Derjom jeg ikke misforstod den høitærede Krigsminister ved Sagens 2den Behandling, saa yttrede han den Anskuelse, at saarent Lovforslaget blev vedtaget, vilde § 3 strax finde sin Anvendelse paa de kommunale Afgifter, som de vedkommende militære Embeds- og Bestillingsmænd vilde have at udrede. Jeg tror, at dette maa grunde sig paa en Misforstaaelse, thi de kommunale Afgifter for indeværende Aar ere allerede i Overensstemmelse med den kommunale Lovgivning paalignede i Slutningen af forrige Aar, og der vilde altsaa ikke kunde ske nogen Forandring hert, uden at afstedkomme Forvirring i de forskjellige Kommuner eller dog uden at bevirke en Efterligning, som er forbunden med en Del Besværighed. Der staa i Lovforslaget, at de kommunale Afgifter, der paalignes Embedsmænd eller Bestillingsmænd af Hæren for Tjenesteindtagters Vedkommende, ikke maa overskride 2 pCt., men dette synes at forudsætte, at man kun har havt de fremtidige Ligninger for Die og ikke de Ligninger, der allerede ere stete. Jeg skal tillade mig at rette den Opfordring til den høitærede Minister, at han under Forudsetning af, at Lovforslaget vedtages uforandret, vilde tage dette Punkt under nærmere Overveelse, i alt Fald i Forening med Indenrigsministeren, for at ikke den Anskuelse skal blive staaet fast, at de Militære, der have at udrede kommunale Afgifter for indeværende Aar, skulle kunne vægre sig ved at udrede dem, for saa vidt de maatte overstige 2 pCt. af deres Tjenesteindtægt.

Krigsministeren: Uagtet jeg ikke med nogen stor Glæde har kunnet se det Ændringsforslag fremkomme, som her foreligger, fordi jeg, som jeg senere skal have den Ære at begrunde for det høie Thing, maa tillade mig at opfordre Thingets Medlemmer til at stemme imod det, tror jeg at burde begynde med at udtale, hvor tilfredsstillende det har været for mig dels at høre de varme Udtalelser, der ere faldne fra den ærede 5te Landsthingsmand for 2den Kreds (Haffner) og den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (Magus) vedrørende de Personer, som Lovforslaget omhand-